

Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
F. utorkútára fölött, I. em.
Popp szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9-11 óra között,
Bolonya aester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután aláítható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő
Kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

90-ik szám.

Brassó, Csütörtök, augusztus 9-én.

IV. évfolyam 1888.

Felhívás és kérelem

Brassó város magyar közönségéhez.

Közeledvén az E. M. K. E. közgyűlése, van szerencsénk ezennel következőkre felhívni a n. é. közönség b. figyelmét:

I. Az augusztus 20-án tartandó díszbéd jegyei csak augusztus 10-éig kaphatók Harmath Lajos úr ügyvédi irodájában (Nagy-utca 482. sz.) Egy jegy ára 2 frt 20 kr.

II. Az augusztus 20-án este tartandó díszelőadásra szóló jegyek előjegyezhetők László M. s L. urak üzletében (a Lenszeren.) Árak: 2 első sor 2 frt; 3—8 sor 1 frt 50 kr, a többi sorok s karzat 1 frt. Állóhely 80 kr, a melyre szóló jegyek a „Brassó” szerkesztőségében kaphatók.

Figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy a díszelőadásra szóló jegyek nagy része a vendégek által már lefoglaltatott, tehát a jegyek csak korlátozott számban állnak rendelkezésre s előjegyzések is csak augusztus hó 12-éig fogadtatnak el.

III. A közgyűlés és díszbéd tartamára a t. hölgyek számára ingyenes karzati jegyek adatnak ki. Minthogy e jegyek is csak korlátozott számban adhatók ki, kéretnek a t. hölgyek, e jegyeket augusztus 11-éig a „Brassó” szerkesztőségében átvenni.

IV. A kiknek lobogókra van szükségök, szíveskedjenek ezt augusztus 15-éig Sztérényi József titkárnál bejelenteni; megjegyzendő, hogy nagyon kívánatos volna, hogy különösen a vasút-, nagy- s klastrom-utczák házai láttassanak el lobogókkal.

V. Kérjük tisztelettel a n. é. közönséget, kegyeskednék vendégeket elfogadni, illetőleg a szállásokat alulírt titkárnál sürgősen bejelenteni.

A hazafias, szent ügy nevében kéri a rendezőség a n. é. közönség hathatós részvételét.

Felvilágosításokkal készséggel szolgál az alulírt titkár.

Brassó, 1887. augusztus hó 4-én.

A rendezőség nevében:

Sztérényi József, Koós Ferencz,
titkár. elnök.

A gyermekcsere.

Egy besztercei német lap, a „Bistritzer Wochenschrift” lelkesen karolja fel a gyermekcserét, felhíva Erdély közönségét, ezen hasznos

ügy lehető felkarolására. A besztercei német ajku gyermekeket vigyék el Kolozsvárra, a kolozsvári magyar gyermekeket Beszterczére.

A „Gazeta Transilvaniei” más nézetet van. Ő veszélyesnek tartja ezt a nemzetiségekre, mert ha román vagy német gyermek magyar kezekbe kerül, megmagyarosodik, elvész nemzetisége számára.

Vajjon kinek van igaza? Áll-e az, a mit a román lap mond? — A növendékcseré nem új eszme. A negyvenes években nagyban volt gyakorlatban s nem is téveszté el hatását. Ártalmára, kárára volt-e a nemzetiségeknek?

Nem!

Tehát miért ellenzi azt most a román lap? Miért fél attól most?

A növendékcseré egyike a legkitűnőbb eszméknek, mely valaha felvetetett.

Sokszor halljuk hangsúlyozni épen a nemzetiségi sajtó részéről, hogy polyglott állam vagyunk. Igaz, nem tagadhatjuk.

De vajjon mi következik ebből? Véleményünk szerint az, hogy ezen polyglott állam minden fiának érdekében áll, bírni az államban élő nemzetiségek nyelvét; de érdeke mindenek felett bírni az állam s a saját vidékén uralkodó nyelveket.

Nem fogja tagadni egyetlen józanul gondolkodó fő sem, hogy e haza minden egyes fiának multhatatlan szüksege van az állam nyelvére, a magyar nyelvre.

A ki élni akar a magyarok között, a ki állami vagy községi, általában közhivatalt akar, az nem boldogul az állam nyelve nélkül. Ezt kétségbe vonni, örültség volna.

Mindennapos példák vannak reá, mennyi hátránnyal van a magyar nyelv nem ismerése Magyarországon. A német és oláh, a szerb és görög ahhoz a földhöz van kötve, melyen a napot látta, ahhoz a körhöz, melyben nevedett, — akár van megélhetési módja, akár nincs. Ellenben, a ki bírja e nyelvet, ha e hazában akar maradni, annak széles ez ország minden zugában otthona van.

S ha igaz ez, úgy tagadhatatlan az is, hogy Magyarországon megköveteltetik minden művelt embertől, hogy bírja a német nyelvet, s érdekében áll minden magyarnak, a ki románok között él, hogy bírja a román nyelvet

is. Csak így élhetnek meg egymás mellett és egymással.

Már pedig iskolában nyelveket tanulni akarni — gyakorlat nélkül — absurdum. A legjobb tanító a gyakorlat. A magyar gyermek német vagy román családnál meg fog tanulni németül, illetve románul. Ép úgy a német vagy román gyermek magyar családnál meg fog tanulni magyarul.

Az előny tehát közös. Attól félni, hogy a szász vagy román gyermek elmagyarosodik, ha magyar családhöz kerül, nem lehet indokolt. Ez esetben nekünk is attól kellene tartanunk, hogy a magyar gyermekek elnémetesednek vagy eloláhosodnak.

Mi nem félünk ettől. Mi bízunk a családok műveltségébe. Az a magyar család, mely német vagy román fiut fogad házába gyermekeért cserébe, úgy fog bánni a vendég-gyermekekkel, mint a minő bánásmódot a saját gyermeke részére kíván. A mint ez nem akarhatja, hogy gyermekéből szász vagy román legyen, úgy ő sem akarhat a román vagy német gyermekből magyart csinálni.

Az érdekközösség a legbiztosabb garancia. Azután meg, feltéve — de meg nem engedve — hogy mégis előfordulhatna magyarosítás is, vajjon nem fordulhat-e elő ép így s még inkább germánizálás vagy oláhosítás? Akárhogy forgassuk a dolgot, az érdekek mégis azonosak lesznek s a végeredmény mégis csak az lesz, hogy a növendékcseré kitűnő eszköz a nyelvek megtanulására.

De van ennek még egy másik, nem kevésbé fontos oldala. Az a nemzedék, mely ily csere útján neveltetik, közelebb fog állani egymáshoz. A nemzetiségi surlódások el fognak mulni s az erőt emésztő harcok helyébe minden egyes nemzetiség több gondot fog fordíthatni jólétének s kulturájának emelésére, a mi bizony ráférne mindegyikünkre!

Belföld.

Brassó, aug. 8. (A törvényhatósági bizottsági tagok névjegyzéke.) A törvényhatósági biz. tagok névjegyzékének kiigazítására, a belügyminiszter körrendeletileg hívta fel a törvényhatóságokat. Együttal figyeztette azokat, hogy a legtöbb adót fizető megyebizottsági tagoknak a jövő évre érvényes névjegyzékét

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Tíz cseber viz.

Harmath Lujza elbeszélése.

(Folytatás.)

Aztán gyors léptekkel ment hazafelé s égő arcát beletemette az illatos virágokba. Ugy tetszett neki, mintha azok megcsókolnák arcát, szemét, ajkát és végtelen boldogság áradt szét egész lelkében.

Mikor hazaért, még jobban égett az arca, s a hárs-ágot oda helyezte az ágyához. Éjjel bódító illatra ébredt. Félig alva vona magához a virágokat s megcsókolta. Aztán egész éjjel a galambokkal álmodott.

A napi munka rendesen folyt, mint eddig és Sárka ép oly keveset beszélt Laczival, mint eddig. A legény ügyet sem vetett reá. Tudta, hogy előbb utóbb egymáséi lesznek. Megtörtént az néha, hogy két nap se váltottak szót egymással — a nélkül, hogy feltűnt volna valakinek; sőt a czivódás sem volt épen ritka köztük.

Az öreg András ilyenkor azt szokta mondani: „Hadd mulassanak az ifjak! Majd összetörődnek!”

Arra távolról sem gondolt, hogy tervének valami kárat vethessen.

Sárka meg gyakran, gyakrabban mint eddig, elnézte a galambokat a háztetőn. Azt az asszonyt pe-

dig, a ki verve ment az oltár elé s mégis boldognak mondta magát, ki nem állhatta többé. Ha arról volt szó, hogy át kellene hívni segíteni, mindig ellenkezett édes anyjával. Inkább elvégzett ő mindent, csakhogy az az asszony ne kerüljön szeme elé.

E közben teltek a napok; Sárka betöltötte tizen-nyolczadik évét és Laczi a huszonnegyediket. Az öregek suttogásából lehetett észrevenni, hogy közeledik az idő, midőn egymáséi kell hogy legyenek. Sárka remegett minden nyájas szótól, melyet anyja vagy nagybátyja intézett hozzá. Ha eléhoznák . . . ha egyszer szóba kerül! . . . mit mond, mit mondhat? . . . Lehet-e neki ellenvetése? . . . Elmondhatja-e, a mi ott rejlik szíve mélyén s a miről istenen kívül talán senki sem tud; még tán ő maga sem egészen? Csak annyit tud, hogy nem szereti Laczit és nem lenne vele boldog soha, de soha! Az a csunya asszony, kit erővel kergettek urához s most mégis boldognak mondja magát, — mindig és mindig gyűlöletesebbnek tetszett előtte.

Ha esténként munka után kiült a ház elébe s azok a különös hangok, melyek a pihenni tért természet oly bűvössé teszik, megszólaltak körülte, szíve úgy megfájdult. Annyi mindent regéltek neki e susogó hangok, e halk gyűgyögések! . . . A ház előtti nyárfák lombjaiba belecsimpajkodó szellő mintha biztatólag beszélt volna hozzá; az égen ragyogó csillagok lemoso-

lyogtak és csak azt érezte, hogy szemei könnyekkel telnek meg, szíve megnépesül remegő vágyaktól s úgy liheg, fáj, mintha az egész csillagos ég menyboltja reá nehezednék.

Egy ilyen alkalommal mélyen sóhajtvá tekintett fel s az előtte elterülő illatos tüben egy szent-János-bolgár csillámlott. Egészen megkönnyebbült szíve. E gyémántszerű fény a természetre boruló homálylyal oly ellentétben állott s annyi reményt fejezett ki . . . Igen, igen, reményleni. Az ifju szív fölé nem borulhat oly sötét homály, melyen át a reménység fel-felcsillámló fénye át ne törne.

Az emberek dolgát egy fölöttünk uralkodó hatalom intézi.

A Kutas András házában menyegzői készülődések helyett szomorúság fészkelte be magát. Az öreg András bá' öreg éveinek terhe alatt ágyba került, melyből semmi reménység nem társzott arra, hogy valaha felépüljön.

Mély szomorúság lepte meg a háztáját s egyelőre az ifjak dolga teljesen háttérbe vonult.

Sárka most is, mint rendesen minden nap bejárt a városba t.iet behordani s minden nap messze kerülte az ismerős kapu táját. Önkéntelenül tette, erőltetés nélkül, mintha félt volna, hogy ha közelebb megy el, valaki meghallja szíve dobogását.

a kir. adóhivatali adókimutatások alapján, mielőbb igaztassák ki s a választás alá eső bizottsági tagsági helyeknek oly időben leendő betöltéséről gondoskodjanak, hogy a választott biz. tagoknak 1889-re érvényes névjegyzéke még ez év folyamán egybeállíttathassék. A legtöbb adót fizető biz. tagok kiigazított névjegyzéke október 31-ig, a választott bizottsági tagok teljes névjegyzéke pedig december 31-ig terjesztendő fel.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 8.

Egy konstantinápolyi hír vonja magára leginkább a hatalmak s politikai körök figyelmét. E szerint a portát berlini ügyvivője értesítette, hogy Németország, Ausztria-Magyarország és Olaszország közt közelebb megkezdődnek a tárgyalások a bolgár kérdés felett. Giersnek Bismarckkal való találkozása alkalmasint berlini kongresszus összehívására fog vezetni és a kongresszus kizárólag a bolgár kérdés megvitatására ülne össze. A bécsi ügyvivő pedig azt jelentette a portának, hogy Ausztria-Magyarország hajlandó Németország tanácsát, a bolgár állapotok bizonyos módosításaira vonatkozólag elfogadni. E fölött megállapodás Vilmos császárnak és Ferencz József császárral s királynak közelebb végbemenendő találkozása alkalmával fog létrejönni.

Hivatalos berlini közleményekből az tűnik ki, hogy a berlini irányadó körök komolyan latolgatják azt a gondolatot, miként Vilmos császár látogatásait az illető uralkodók együttesen viszonzoznák. Magától értetendő, mondják a hivatalos közlemények, e felett dönteni az idegen uralkodók joga és ez eszme megvalósításáról csak a császár római és berlini látogatásai után lehet szó. Így tehát csupán egy óhajjal, vagy talán tapogatózással van dolgunk. A diplomáciai körök már jó idő óta beszélnek e dolgról. Nem lehetetlen, hogy Berlinben három császártalálkozást fognak rendezni, melynek nagyszerű háttérét királyok csoportja alkotná.

Vilmos német császár október hó 15-én érkezik Rómába és ugyan e hó 23-ig lesz az olasz király vendége. Ez alkalommal a római községtanács nagy ünnepélyeket rendez. A császár a Quirinalban, a „La Palazzina”-nak nevezett pavillonban fog lakni. Ott és a német nagykövetség palotájában, egy-egy nagy udvari diszebédet adnak. A város a Tiberen regattákat és a Monte Pincion vagy Janiculón tűzijátékot rendez. Ezenkívül, mint hírlik, nagy katonai szemle lesz Róma közelében 40,000 főnyi katonaság fölött s tervbe van véve, hogy a várost kilágyítják s a Forumot és a város más pontjait bengáli fényvel fogják megvilágítani.

Pétervárról jelentik a „Pester Correspondenz”-nek, hogy a Vitalis-féle vállalat utat módott talált a bolgár kormány elleni panaszát egész a cárig eljuttatni, azonban ez minden személyes befolyást ez ügyben elutasított magától s Oroszországtól egyáltalán és határozottan kijelentette, hogy az ügy csupán Törökországra tartozik, melynek szuverén jogai megsértettek.

Azon tervet is, mely abban kulminált, hogy Oroszország, a Suez-csatornát illetőleg elkövetett Disraeli-féle cselt utánozva, a részvények összevásárlása által szerezze meg a bolgár és ruméliai vasutakat, határozottan visszautasította a császár és pedig nem csupán pénzügyi okokból.

Egy napon ismét ott kellett volna elmenne. Nem. Ismét kerülőt tett s csak úgy lopva tekintett arra.

A legény mintha, épen reá várt volna, ott állt a kapuban s kezében favillát tartott. A leány meggyorsította lépteit s egyszer a legény mégis csak ott volt mellette. A Sárika szíve hangosan vert s ő elpirult. Erősen szégyelte, hogy az a legény most bizonynyal halja az ő szíve dobogását.

Sokáig mentek egymás mellett szó nélkül, míg végre a legény remegő hangon kezdé:

— Gyűjteni megyek.

— Én a városban jártam — felet Sárika.

Aztán hallgattak megint hosszasan.

— Mindennap mensz a városba? — kérde a legény végre.

— Igen.

— Hát miért kerülöd ki a házunk táját?

— Hát . . . hát . . . tudja, csak — azért.

— Igen, tudom.

Aztán egymásra néztek és édesen mosolyogtak s mosolygott a fű, fa, mező körülök és a földet átölelő ég mennyboltja. Valami édes illat áradt szét a levegőben s ők remegő ajakkal szívták magokba e bódító illatokat.

(Folytatása következik.)

A „Nordd. Allg. Ztg.” ismét szóba hozza „Nouvelle Revue” által közzétett és már korábban hamisítottnak mondott jelentést, melyet állítólag a birodalmi cancellár intézett Frigyes császárhoz. A „Nordd. Allg. Ztg.” a következőket mondja: „A Battenberg-ügyben Frigyes császárhoz intézett jelentések egyike sem foglal magában vonatkoztatást a birodalmi cancellárnak Frigyes császárnéval folytatott értekezéseire és az angol királynének egy márcz. 28-áról kelt levelére. Ily levélről sem a birodalmi cancellár, sem a külügyi hivatal eddig tudomással nem birt. Ha e levél azonban mégis létezett, úgy ez azt bizonyítaná, hogy a hamisítvány oly körökből ered, hol az angol királynő levelezéseiről jobban vannak tájékozva, mint a külügyi hivatalban. A hamisított okirat alakja, indokolásának megválasztása, az ebből vont következtetések sora, szóval az egész okirat nem egyéb, mint koholmány. Szerzője, vagy ennek sugalmazói még felületesen sem láthattak egyet sem azon hivatalos iratok közül, melyek valósággal megvoltak, mert különben a hamisítvány főreszéiben nem foglalhatna magában oly adatokat, melyekről ama tényleg létezett közleményekben távolról sem történik említés. Utóbbiakban soha sem történt utalás Vilmos császárnak Oroszországhoz való viszonyunkra vonatkozó utolsó nyilatkozataira, valamint soha sem terjesztett Frigyes császár elé semmitféle „portefeuille accompagnant ce mémoire.” Épp oly kevéssé volt ez iratok bármelyikében vonatkozás a román királyra. A „Nouvelle Revue” és embereinek iránya magában véve is elégséges arra, hogy föl lehessen ismerni a hamisítást. A phrások alkata és az eszmemenet azt sejtetik, hogy ez nem németből eszközölt fordítás, hanem már eredetileg francia nyelven írt dolgozat.”

A párisi munkás sztrájk, — mint táviratilag jelentik — egyre terjed. Most már a lakatosok és a asztalosok is csatlakozni akarnak a mozgalomhoz. — Már néhány helyen nagy összeütközés is volt a rendőrség és a sztrájkoló földmunkások között, a kik nem sztrájkoló munkásokat meg akarták akadályozni a munkában. A pincérek netalán tüntetésének eshetőségére óvintézkedéseket tettek a boulevardokon. A sztrájkolók gyűléseikben elhatározták, hogy megjelennek Enees temetésén. A pincérek, gyűlésük után az opera és a tőzsde tájékára vonultak s kifosztással fenyegették a kávéházakat, de a rendőrség szétverte őket.

Az olasz hajóraj Maddalena szigetről Cagliariába indult, hogy így közelebb legyen a tripolisi partokhoz.

A görög kormány közölte az olasz kormányval, hogy Zulá megcsallását és Olaszországnak Zulá fölötti védnökségét elismeri.

A kievi ünnepélyes lakomán Ignatiev több igen érdekes nyilatkozatot tett, a melyek provokáló természetűek miatt sehol sem voltak közölve. A gróf a többiek közt ezeket mondta: „Minden akadály dacára elő fogunk nyomulni nyugat felé, tekintet nélkül Ausztriára, mely az európai egyenletben a zerust képviseli. Legyenek nyugodtak, Ausztriára sohasem voltunk tekintettel és nem is leszünk.”

Római lapszemle.

Abrudbányáról az erdélyi román népművelődési egyesület 27-ik közgyűlésének központjáról a „Tribuna”-nak két sürgönye fekszik előttünk aug. 5. és 6-ról. „A gyűlést Baritiu nyitotta meg e hó 5-én d. e. 11 órakor az associatiunearól historizálván. Sok üresség látszik. — A balázsfalviak csaknem mind hiányoztak. A banketten 150 egyén vett részt. Közel ezer forintot vettek be. Az elnökséget közfelkiáltással Baritiura ruházták, de nem akarta elfogadni. A többség Popeat akarta elnökül és Moldován kanonokot alelnökül. Baritiu többek kérésére egy évre az elnökséget elfogadta. Aelnök Popea, pénztárnok Candrea. A havasiak derék emberek, concordiát akarnak. Holnap mennek a Detonátára.”

Bizony kilátszik a sürgönyből az, hogy a vizsály beleszapott az Associatiunecába. A balázsfalviak nem mentek Abrudbányára. Az elnökségre kikiáltják Baritiut, a többség Popeat akarja. A mőczok derék fiúk, mert egyezséget akarnak. Akár mintha a halál-harangot huzta volna meg az Associatiunea felett a „Tribuna”, épen a közgyűlés előtt pár nappal.

A szebeni „Telegr.” közelebbi vezércikkében ezt a magyar példabeszédet idézte magyarul: „Már kárán tanul az ember.” Miben áll tehát az a mások kára, melyből mi is tanulhatunk valamit, a kik az Emkét rövid 3 év alatt megteremtettük? Abban, hogy megfontolva haladjunk előre, hogy kivihetetlen ábrándos tervek kivitelébe ne kezdjünk, ha nem akarunk úgy járnunk, mint az erdélyi románok az ő Associatiunearól 27 év után. — Előbb arról ábrándoztak, hogy az egyesület tőkéjével majd idővel egyetemet állítanak. Ezt a higgadtabb férfiak ajánlatára elejtették s meghatározották volt ép itt Brassóban, hogy román polgári leány-

iskolát építenek és fognak fenntartani az egyesület pénzével. Tehát a hírelt 3 millió román egyetlen egy iskolát fog társadalmi uton fenntartani! Ebből fog állni az Associatiunea működése ad infinitum.

De mi történik? Alig hinnők, ha a „Gazeta” és „Tribuna” nem mondanák. A román polgári iskola épülete elnyelte az egyesület tőkéjét, az iskola két éve áll fenn, de folyvást defizitál működött s adósságot adósságra rakott. A leány-gyermekek évi nevelése 300—400, sőt több forintba kerül. Ezt a román szülők leg többje nem bírja elhordozni, az iskola tehát csakis néhány módosabb román család gyermekét fogadhatja magába.

Ezekért áldoz évenként 3 millió(?) román. De, hogy három millió! Akár hiszik, akár nem, az Associatiunearól 27 év után is csak 400 tagja van s évi bevétele 5 frtjával e szerint 2000 frt. Ebből kell egy polgári leányiskolát fenntartani néhány jobb módú román család leány-gyermekeinek nevelésére. — Hát a többi mit csinál? Azt kéri a „Tribuna” szájával, hogy az évi költséget le kell szállítani 200 frtra s legfeljebb 250-re. Na, ezzel aztán meg lesz mentve az a polgári iskola és az Associatiunea! Bizony a román atyafiak addig agyarkodtak az Emkére, hogy egyszer csak arra ébredtek, hogy a ház recseg, ropog saját fejeik felett. Nem lett volna jobb az Emke helyett önmagukkal foglalkozni? Eső után köpenyeg. Na, nem épen, mert a „Gazeta” kitalálta s meg is írta. — hogy miként lehet a dolgon segíteni. Beismeri, hogy rosszul számítottak, eldobták a súlykot, de ebből ne az következék, hogy a románok egymással meghasonlásba essenek, hanem . . . nó, hanem! Hanem adakozzanak újból és újból s aztán minden jó lesz. Legyen a 400 tag helyett három annyi, akkor az évi bevétel is kétezer helyett hatezer s akkor semmi baj sem leendő, a polgári iskola virágozni fog. Hát egyéb? Arról gondolkozzék a jövő nemzedék.

Most egyelőre elég lesz, ha a meghasonlás helyett adakoznak, mert itt van az a fenomen, az a magyar s még bajt is okozhat.

Már mi csak belátjuk saját lapjaikból, hogy nem kellünk mi arra, hogy bajt csináljunk közöttük, megcsinálják ők azt egymás között nélkülünk is. Ebből mi is tanulhatunk. — A román igen szépen mondja: „Mai incet si eu minte”, mi meg így: „Lassan járj, tovább érsz.”

Czenkalji.

A helyzethez.

Bécsből írják a P. C.-nek: „A német császár északi útjának eredménye egészen úgy alakul az ide érkezett hiteles tudósítások szerint, mint a hogy azt a „P. Corr.” berlini értesülése közvetlen a császárnak a cancellárnál tett látogatása után előadta: a két császár meg van győződve a kölcsönös személyes vonalozomról s azon őszinte kíváncsiságról, hogy Európa békéje fenntartassék s minden elháríttassék, a minek azt a jövőbe zavarni kellene. Ezen általánosságon túl nem mentek, különösen a bolgár kérdés nem lett taglalva és csak annyiban lett érintve Giers és Bismarck Herbert közt, a mennyiben az előbbi úgy nyilatkozott, hogy Oroszország ezután is passzív várni fog, míg maguk a bolgárok a tárgyalásra éretté teszik országuk ügyét. Ez azt akarja jelenteni, hogy Oroszország mit sem kezd, a mit Bulgária belügyeibe való direkt beavatkozásra lehetne magyarázni, hanem leselekedve vigyáz és ha Ferdinánd herczeggel valami emberi dolog történék, rögtön cselekvőleg lépne föl s nem tűrné, hogy a bolgárok maguk keressenek ki maguknak fejedelmi jelöltet.

Azon kérdés, hogy vajjon a bolgár trón spon-tán megüresedésének kilátásba vett esetén a mingréliai herczegre térjenek-e vissza, vagy más orthodox vál-lásu jelölt állíttassék-e fel, [Waldemár dán herczeg vál-lasztassék-e meg, avagy kísérelt történjék Cumberland herczeg a Hohenzollern-házzal kibékíteni s részére a Németbirodalom notórius támogatása mellett a Balkán-félszigeten egy királyságot alapítani? — csak gyengén érintett.

Különösen a hanoveri s braunschweigi kiöröki-tetre vonatkozólag nem sikerült a német császárnak az önvállalta missió: Krisztian király nagyon szívélyesen fogadta magas vendégét, de a kopenhágai sovi-nisták ellenséges üntetése a vendégben és a királyi házigazdában oly kedvetlenséget keltett, hogy az oly felette kényes ügy intim megbeszélésére nem kerülhe-tett a dolog. De lehetséges, sőt valószínű, hogy Vil-mos császár, ki igen szívós jellemű s egyszer feltett szándékát nem könnyen hagyja abban, kísérelteit, Cumberland herczeggel modus vivendi-hez jutni, itt folytatni s talán Rudolf trónörökösnek, legbensőbb ba-rátjának, kire legmagasabb eszméit is rábizza, támo-gatását igénybe venni fogja, hogy a herczeget egyez-ségre bírja. Általánosan tudva van, hogy udvarunk a depozitált Welfesalád iránt őszinte szívélyességgel

viseltetik s különösen a család mostani feje örvend ő felsége és Rudolf trónörökös kiváló kegyének. Ha ugy esnék a dolog, hogy Coburg elhagyja Bulgáriát s a trón üresedésre jön, az előttünk legkedvesebb jelölt mindenestre Cumberland lenne, csak abban kételkednek, hogy ez azért kibékülne-e a német császárral s lemondana-e öröklött igényeiről: a Welf tudvalevőleg még szívósabb és makacsabb, mint a Hohenzollern.

Egy dolog azonban bizonyos: a béke bizonyossága, a bizalom a békének tartós fennmaradása iránt lényegesen erősült a német császár utazása által; különösen pedig a jelen órában már bírják itt azon biztonságot, hogy a német császár a fogadott német hűséghez becsületesen ragaszkodott s minden transactionál a velünk közös szövetség basisát tartotta szem előtt. Oroszország nem csak pontosan tudta, hogy mihez s mennyire van kötve Németország az Osztrák-Magyar-Monarchiával szemben, de nem kevésbé tudja azt is, hogy Vilmos császár kötelességeit pontosan betartani el van tökéltve; ha tehát Oroszország iránt tekintettel van, annak mindig az az előfeltétele, hogy az mennyiben alterálja a szövetséges társ vitalis érdekét.

Igen valószínű, hogy Vilmos császár látogatásával nem vár októberig, hanem azt már szeptember elején, talán még augusztus folyamán megleszi: mint a napokban is nyilatkozott, vágyik átölelni boldogult atyjának legjobb barátját, Ferencz József császárt és királyt, és a saját legjobb barátját, Rudolf trónörököszt.*

Az E. M. K. E. Brassóban.*)

A regále megváltásának napi kérdése mellett ne feledkezzünk meg a nemzet állandó kérdéséről. Az aratás megtörtént, a fürdőzés még tart, tanár és tisztviselő még szünetel: az élet gondjától áldozhatunk egy napot a köznek.

Magyarországon a népek testvériesülése, alphája minden továbbinak.

A magyar állameszme egész ittlétünk alapja. Egy egységes nagy politikai nemzet az, a mivel itt az új idők mögött elmaradtunk.

Mint az aranyos, himes rovarvilág száll virág kelyhéről virágra s hordja szárnyain a termékenyítő port, úgy közvetíti háztól házig az eszmék életét ezer irányu útjával az Emke.

A szellő nem joob munkás a magvak messze hintésében. A nap sugara hűbben nem hatol be minden résen, minden alkalmon keresztül.

Erdély iparát fölviszi Budapestre. Államunk kincstári munkáit lehozza Erdélybe. Kereskedelmünknek befelé belforgalmat teremt. Hazánk íróit és művészeit lehozza a székely földre. A székelység esze s szorgalma termékeit föltárja az ország előtt. Benső szövetségre lép az eddig elszigetelt anyaállambeli megyék vezérferfiaival az egyöntetű működésre nézve. Felviszi bajainkat a kormány elé s lehozza segítő kezével az államhatalmat. Szerves munkában összekapcsolja vidékeink öröklő vezérelemeit. Végig utazván déli szép városainkon, szász polgártársaink hajlékaiba fogadták be a magyar újságíró vendégszeretetre. A román népet jóakaratról győzi meg az igazgatóival szemben, kik ellenében tanácstalan az állam ügyésze. A felekezetekben ébreszti a hazafias lángot s táplálja, hol ég az. A korona előtt a törvény hűsége symbolumaként áll meg.

Mindenütt hív, mindenütt kapcsoló, áldó, erőt és szeretetet hintő, lankadatlan a diadalomig.

Szent-István első magyar királyunk emléknapiján dicsőségesen uralkodó urunk királyunk születése napján Brassóba megy az egyesület, harmadik rendes közgyűlését tartani.

A szép végvárosban felzug az orgona s Möller és Kovács papok magasra emelik mindnyájunk jelenlétében az isten elé imájkát ez ország népei egyetértéséért! Ott, a vén falak között a szózatot dalolják ajkaink.

Tartalék és titkolódás nélkül kitárjuk évi munkásságunk minden részletét, ott, szász és román testvéreink között, hadd hallja a világ s ítéljen igaz bírő gyanánt. Állami jelvényeink, lobogóink tengere közt magyar természet szerint szabadon beszélünk céljainkról s érzelmeinkről.

Mert nem mi vagyunk azok, kiknek rejtőzniök, félrevonulniök, félteniök kell a világosságtól. Mert mi kezét nyujtani járunk mindenfelé. Mi a testvériség apostoli munkáját végezzük.

És ki ne vállalkoznék e munkára? ki ne jöne velünk, független hazafias ember? ki maradna otthon?

A magyar nemzet küldöttsége megy Brassóba; urak, csatlakoznotok kötelesség. Ne mondassák, — hogy nem volt méltó a képviselőre. S ha rideg elta-

szítás érend, ne kételkedjünk többé a valóságban; ne áltassuk s ne is vádoljuk magunkat.

Erköcsi tőke odamenetelünk, akár fogadnak, akár nem. Ugy kedvesebb, így megjegyzésre méltó.

Az Emke különben sem anyagi erejénél fogva legfontosabb, — hiába figyelni legtöbb ember azt, mekkora már a vagyona? Még szellemi ereje sem annyira mérték hatalmára nézve, bár akkora már ez, hogy kívül állók alig méltányolhatják úgy, a mint van.

Az Emke első sorban mint erkölcsi eszköz nagy és felszámíthatlan a nemzet kezében.

Ezt jerünk fokozni Brassóba, elfogadva, aláírva és munkálva is, a mit — ha jól tudom — Hegedüs Sándor irt vagy mondott valahol: „Az anyagi erőnél erősebb a szellemi és a szelleminél az erkölcsi erő.”

Sándor József.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Gróf Bethlen András főispán ur Bethlenből Budapestre utazott. A főispán ur 15-én Budapestről Brassóba érkezik.

Gróf Bethlen Gábor főispán ur, az E. M. K. E. elnöke Uj-Tátrafüredről f. hó 1-én este Kolozsvárra érkezik s 12-én elnökölni fog az E. M. K. E. igazgató választmányi ülésén.

E. M. K. E. Az augusztusi közgyűlésre ujabban bejelentette: a Kolozsvár városi választmány: Laitner Gyula kir. erdőfelügyelőt nevével. Blay István kereskedőt és Keményfi Katinka tanítónőt; a fogarasi választmány: Pächer Ferencz ménesuradalmi intézőt nevével. — A szamos-ujvári választmány: Voith Adolf elnököt; Novák Gerő tanárt és Lőrinczy Menyhért s nejét.

Eljegyzés. Főreáliskolánk kitűnő tanára, Ruby Miroszláv eljegyezte Schmied Mariska k. a. t. városunk magyar estélyeinek pacsirtáját. A boldog jegyesek azonban nemsokára mint még boldogabb házastársak elhagyják városunkat, mert — értesülésünk szerint — Ruby tanár saját kérelmére Győrbe helyeztetett át. A boldog frigyhez szerencsét kívánunk.

Katonai hírek. Kedden reggel a 82-ik ezred egy zászlóalja vonult be Brassóba Holzschuh alezredes parancsnoksága alatt, mely itt marad f. hó 15-ig ezredgyakorlatok végett.

Hirtelen halál. A helyben állomásozó II. Sándor ezrednek nagy gyászja van: egyik legképzettebb és legkiválóbb tisztje, Kleiser Frigyes őrnagy, a kiegészítő hadparancsnokság parancsnoka, ki úgy katonai, mint polgári körökben a lagáltalanosabb tiszteletnek és szeretetnek örvendett, példás katona s kitűnő ember, meghalt. A derék katonát a gyakorló téren érte utól halála. Künn a Pojánában éjjel gyakorlatot volt nézni, s már indulóban volt hazafelé, már fel is akart szállani lovára, midőn hirtelen rosszul lett érte, egyet sikoltott, azután összerogyott s nemsokára meg is halt. Tüdőszéhidés érte. A derék katona példás szorgalmu ember volt. Utolsó napjaiban is nagy szolgálommal dolgozott egy nagy munkán, a régi Királyföld történelmi, topographiai, geologiai, ethnographiai leírásán, melyhez évek óta nagy szorgalommal gyűjtötte az adatokat. A mű már közeledett volna végső befejezéséhez. Csak-hogy a mostoha sors nem engedte befejezni e szép munkát, melyet mi egy izben ismertettünk is már, az élete delében lévő férfinak elköltöznie kellett ez árnyékvilágból. Temetése tegnap délután 5 órakor nagy katonai pompával ment végbe. Béke poraira!

Rendőri hírek. Keddről Szeredára virradó éjjelen találhatott egy czilinder, fehér férfigallér s nyakendő. Tulajdonosa jelentkezzék a városkapitányságnál. — Elveszett a Barcza s Vidombák folyók közti uton egy világos barna férfi felső kabát. A becsületes megtaláló sziveskedjék a városkapitányságnál leadni.

Székhűdés érte tegnap hajnalban Gärtner György helybeli posztost, a ki hirtelen meg is halt.

Határrendezés. A magyar-román határt rendező bizottság brassói szakasza serényen folytatja munkálatait s közeledik befejezéséhez. A román tisztek által előidézett differenciák a bizottság magyar tagjainak nagy tapintata következtében előnyünkre egyenlítették ki. A bizottság most Brassó város területén működik még, de e hét folyamán a felvidéki járás területére lép már.

A drótos tót és a »Gazeta.« Magán kívül van örömeben a »Gazeta«, hogy a drótos tót Bolgárszegben nem mint eddig magyarul, hanem oláhul kiáltja: „Fuzucu drotozuilu aszunu!” Na ennek van is miért örüvendeni, mert az »Associatiunát« drótozza s ahhoz oláh drót szükséges, nem az Emke. szava.

Segédmunka-kiállítás Kolozsvárt. A kolozsvári iparos-íjak önképző- és bejegyző egyesület által

rendezendő segédmunka-kiállítás, mely szeptember 1-én fog megnyitni a lövölde helyiségében, az eddigi eredményekből ítélve, szép sikerű lesz. A kiállítás vendőke Hegedüs Sándor orsz. képviselő melegen érdeklődik a segédek munka-kiállítása iránt és a kiállítás költségeinek a fedezésére 100 frtot adományozott. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter is 200 frtot adott jutalmukra. Az iparos-egylet ugyane célra már korábban megszavazott 100 frtot, a város 50 frtot.

Rablótámadás az Erzsébettéren. »Pénzt vagy életet« — ezekkel a szavakkal támadott meg Budapesten f. hó 6-án éjjel egy csavargó, ki az Erzsébettér bokrai közül ugrott elő, hol rendesen aludni szokott, egy fiatal embert, kit a földre tepert és pénztől akart megfosztani. De a fiatal ember segélykiáltásaira egy rendőr idejekorán oda sietett, üldözőbe vette a rablót, kit egy ur segélyével a Józseftéren el is fogott és a főkapitányságra kísért.

Pozsony s a magyar színészet. Pozsony város közgyűlése nem lelkesedik valami nagyon a magyar színügyért. A színügyi bizottság évenként 90 magyar előadás tarthatását javasolta, de a közgyűlés elének tartott 60 előadást is. Szegény magyar ügy!

Részletek a császártalálkozásról. Beavatott körökben a következő érdekes részletet beszélnek el a legutóbbi császártalálkozásról. A czár ugyanis tudatta vendégével, hogy a tanácskozások kizárólag neutralis, az az francia nyelven folyjanak. II. Vilmos azonban szabadkozott, mire Schouvaloff gróf, ki az etiquette kérdések elintézésével volt megbízva, kijelentette, hogy urának semmi kifogása az ellen, hogy a német császár St. Pétervári tartózkodása alatt kizárólag a német nyelvet használja, föltéve, hogy a német udvar késznek nyilatkozik a czárnak esetleges berlini tartózkodása idején kizárólag az orosz nyelvet használni. II. Vilmos erre lemondott az ellenállásról.

Lázadó fegyenczek. Az illavai fegyházban mult pénteken negyven-ötven fegyencz fellázadt és meg akarta gyilkolni Kovács József fegyházi igazgatót.

A dsida a német hadseregben. Mint a berlini lapok írják, Vilmos német császár érdekes útítást hozott be a hadseregbe. Elrendelte ugyanis, hogy f. évi október hó 1-jétől kezdve a testőrezred és valamennyi vértés ezred dzsidaival szerendő fel s alaposan bele gyakorlandó a dzsida forgatásába.

Milán király válopőre. Natália királyné, mint Belgrádból táviratilag jelentik, sürgöny útján értesítette Theodosius metropolitát, hogy a németalföldi követség útján megkapta a konsistorialis bíróságnak a válopör tárgyalására vonatkozólag kiadott határozatát és egyuttal fölkérte, hogy idejekorán tudassa vele a tárgyalás napját, mert azon személyesen akar megjelenni.

Telefon Páris és Marsaille közt. Szombaton d. e. nyílt meg a párisi-marsaillei telefonhálózat, melyet átadtak a közhasználatnak. A telefon öt perczig való használataért Páris és Marsaille közt 3 frank, Páris és Lyon közt 2 frank és Lyon és Marsaille közt 1½ frank fizetendő.

Mackenzie válasza. A »Figaro«-nak írják Londonból, hogy doktor Mackenzie végre is arra határozta el magát, hogy felel a német orvosok támadásaira. — Felelete, mely mintegy 100 lapra terjed, röpirat alakjában fog megjelenni. A röpirat szeptember elsején német, angol, francia és olasz nyelven fog közzétettni.

Megtámadott munkások. Loanból távirják f. hó 6-áról: A broyei alagutban dolgozó francia munkásokat revolverekkel felfegyverkezett olaszok támadták meg. Egy olasz megöletett, négyen megsebesültek.

Vérnász. Párisban nagy feltűnést tett egy fiatal nő, Rezzoagli Lujza öngyilkossága, ki a nászéjen vett véget életének. A nőért tartott gyászistenizistület alkalmával a férj elájult. A ravatalon annyi koszoru volt, hogv a virágok teljesen elfödtek a koporsót.

Munkások általános segélyző pénztára. Floquet francia miniszterelnök az őszi ülésszak elején parlamenti tárgyalás alá akarja vétetni a munkás szövetségek parlamenten kívüli bizottsága által legközelebb kidolgozott törvényjavaslatot, melynek célja az iparosok, kereskedők és földmivelők részére egy általános kölcsönösen segélyző pénztárt alapítani. Bizony nálunk sem ártana, ha a munkások ügyét az állam karolná fel!

Journalisták a szinpadon. Aurélien Scholl azon hirre, hogy Dumas Sándor egy új színművön dolgozik, melynek cselekménye a journalista életből van merítve, a következő szellemes megjegyzéseket teszi. A Demi Monde szerzője mond Scholl a Svájci hegyek közé vonult, hogy annál háborítatlanabban írhasa meg művét. A tárgy lehetőleg haládatlan. Girardin asszony is csak középszerű értékű vigjátékot faraghatott belőle, melyben nem található fel az érdek és cselszövény. Angliában Johnson próbálkozott meg e feladattal, de

*) A »Kolozsvár« hétfői számából veszszük át helyi érdeklődésünk fogva e szép cikket.

nem több szerencsével. A journalistáról azt lehet mondani, hogy nem létezik nála se jobb, se rosszabb valami. A journalismusban mindennemű munkásság egyesül. Attól kell tehát tartani, hogy a journalisták a színpadon nem lesznek úgy representálva, mint a Mémoires de Villemessant-ban, a melyben a szerző bemutatja nekünk a hírlapírókat a színházi foyerekben, a cabinets particuliersben, a roulette és a trente-et-quarente salonjaiban, a nyilvános házakban, de soha saját íróasztaluk előtt, soha könyveik közepette és soha sem tollal a kezükben. Látjuk őket inni, szivarozni, soupézni és a hölgyek után szaladni, de soha sem látunk egy journalistát dolgozni. Ha Dumas Sándor teljes ideát akar nyújtani mindarról a jóról és rosszról, a mit a journalisták csinálnak, akkor 5 felvétel bizony nem lesz ahhoz elég.

Egy színész repertoírja. Marie Laurent hírneves színész csak nem rég egész Páris elismerését vívta ki magának azon tevékeny részvételével, melylyel a művészek árvainak menháza alapításán közreműködött. Egy statisztikával foglalkozó journalista azaz róttá le halálját, hogy összeállította Marie Laurent színi működésének főbb mozzanatait. A hírneves színész ez adatok szerint Dennery, Anicet Bourgeois,

Michel Masson, Barrière, Viktor Sejour és mások színműveiben 65-ször vesztette el gyermekét, 11-szer mérgezte meg férjét, 7-szer meggyilkoltatott, 25-ször igazságtalanul lőn vádolva, 6-szor a vízbe ölte magát, 15-ször megtalálta a papirokat, melyektől mások becsületének megmentése függött, 10-szer elevenen eltemettetett; 5 férfit és 6 nőt törrel szurt agyon; feje pedig 3-szor hullott alá a hóhér pallosa alatt. E repertoír egy hiszlik elég változatos.

A gyémánt muzeum. Lockroy, a közoktatás és szépművészetek miniszterének augusztus elsején kelt határozata Vanderheynt bízta meg a már eladott korona, gyémántok muzeumokban megmaradt ékkövei és ékszereinek speciális felügyeletével. Köztudomásu, hogy e kövek és ékszerek a Louvreban külön muzeumot fognak majd képezni.

A szerkesztő postája.

Ilam — Felmér. Becses bizalmát köszönjük s legyen kérem meggyőződve, hogy ügyét, a mennyire csak hatalmunkban áll, előmozdítjuk. Mihelyt eredményt mutathatunk fel, rögtön értesítjük. Egyidejűleg irtunk ügyében Kolozsvárra, hátha ott akadna valami. Bocsnat, ha tenger dolog miatt nem írhatunk magánlevelet.

Brassói vasútforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.
Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.
Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.
Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. augusztus hó 9-én.

Román papírpénz à 20 frankos	8.84 vétel	8.86 eladás
" ezüstpénz à 20	8.78	8.82
Napoleon d'or (aranypénz)	9.76	9.78
Török lira	11.08	11.10
Arany	5.76	5.80
Orosz papírrubel	117.—	118.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 7969.—1888.

Hirdetmény.

A klastrom- s fekete-utca végei közötti szabályozandó téren keresztülvendő földkavicsolási s kövezési munkálatoknak 10.115 frt 57 kr költségvetéssel megálapított költségekben leendő kiadására f. 1888. évi augusztus hó 13 án, hétfőn, szabályszerű versenytárgyalás fog tartatni a helybeli városi gazdasági hivatal helyiségében.

Vállalkozni kívánók ennél fogva felhivatnak, 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt, írásbeli ajánlataikat legkésőbb f. 1888. évi augusztus hó 13-iki déli 12 órájáig Hintz Ernő városi gazdasági hivatali főnök urhoz benyújtani.

Az ajánlatban a munkálatok átvételére vonatkozó összeg tisztán s világosan úgy számokkal, mint betűkkel kiírandó s egyuttal világosan kijelentendő, hogy az ajánlattevő ismeri a pályázati feltételeket, a melyeknek magát mindenben teljesen aláveti.

A beérkezett ajánlatok bizottsági felbontása 1888. augusztus hó 13 án, délután 3 órakor fog a városi gazdasági hivatal helyiségében megtörténni, a hol az ajánlat beadási határnapjáig úgy a részletes pályázati feltételek, mint a költségvetés, tervezet és a teljes szabályozási tervek bárki által betekintheők.

Az ajánlatokhoz a munkálatokért kért teljes összeg 5% készpénzben, vagy törvényileg megállapított óvadékképes érték papirokban bántapénz gyanánt csatolandó

Brassó, 1888. aug. 3.

(277) 1—2

A városi tanács.

Szám 1913.—1888. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy baróthi Benedek Sándor végrehajtónak ürmösi Tordai Istvánné végrehajtást szen-

vedő elleni 79 frt 58 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíróóság területén levő Ürmös község határára fekvő az ürmösi 20. számú telekjegyzőkönyvben A + 47/b, 48/b, 49/b, 50/b, 607/b, 608/b, 639/b, 908/b, 1005/b, 1071/a, 1072/a, 1071/b, 1072/b, 1596/b, 1619/b, 1621/a, 1621/b, 1699/a, 1714b/2, 1865, 2084/b, 2086, 2366/a, 2366/b, 2373/a, 2373/b, 2374/a, 2374/b, 2433, 2424/a, 2424/b, 2624/b, 2643. hr. számú ingatlanokra az árverést 808 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban e rendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Ürmös község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-ezikk 140. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1888. június hó 19.

A kir. járásbíróóság telekkönyvi hatósága.
(278) 1—1 Végh Albert, kir. j. bíró.

Kiadó lakások.

Fellegvár, 664. szám alatt több emeleti szoba kiadó. Bővebbet ugyanott.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők, csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kittinő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,
üzletvezető.

AZ „ALBINA”

(13-a) 31—

takarék- és hitelintézet Nagy-Szebenben

5%-os záloglevelei.

Ezen, a budapesti tőzsdén jegyett záloglevelek 5%-os kamatozás mellett a legnagyobb biztosítékot nyújtják, a mennyiben azok fedezve vannak:

1. a háromszoros, tehát szokásos árvai biztosíték-alap által, mely értékpapirokba van letéve;
2. a törvényesen előírt 200.000 frtnyi biztosíték-alap által, mely értékpapirokba van letéve;
3. az intézet egész egyéb vagyonával.

A kamat-szelvények fél évenként és pedig január s július hó 1-én levonás nélkül fizettetnek ki az intézet pénztára által Nagy-Szebenben, az alulírt fióktelep által Brassóban és a „Pesti magyar kereskedelmi bank” által Budapesten, — a hol egyuttal e záloglevelekre kívánatra tőzsdei árfolyamuk 90%-áig 5½% (évenként) mellett hiteleztetik.

A záloglevelek évenként történő sorsolás útján legkésőbb 30 év alatt teljes névértékükben beváltatnak. — A napi árfolyamon 98 frt 50 krért kapható

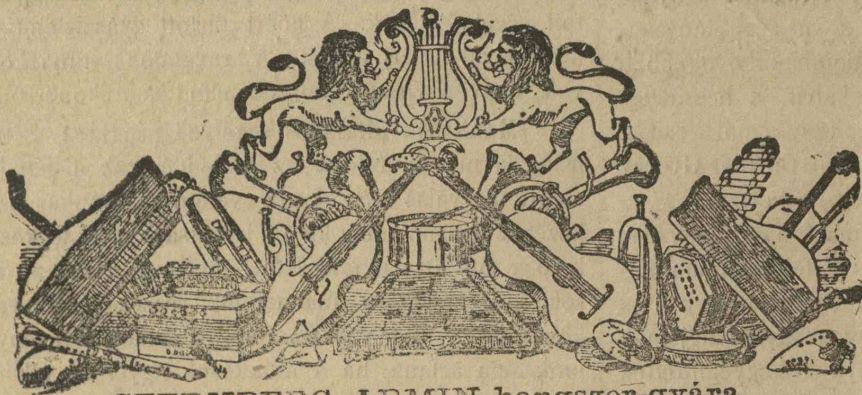
az „ALBINA” takarék- s hitelintézet brassói fióktelepénél.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fiókintézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

STERNBERG ARMIN hangszer-gyára.

Budapest, VII., Kerepesi út 33. (a Rókus kórházzal szemben).

Mindennemű ütő-, vonó- és fúvó-hangszer, harmonika- és harmonium-gyára és legnagyobb választékú raktára. Belföldi és valódi olasz hurok raktára.

A legújabb feltűnést keltő mechanikai salon hangszer, mint: Ariston, Herophon, Orpheus, Püonia, Simphonion raktára.

Legújabb! Harmonika-favola 12 billentyűvel, melyek a szípkába való könnyű befúvás által kellemes hangokat adnak. Azonnal megtanulható és játszható. Mindenféle, kicsinynek, nagyknak egyaránt alkalmas mulató-eszköz. Ára 2 frt. Mindennemű hangszer javítása pontosan és jutányosan teljesítetik. Ócska hangszer, ujakra becsérletnek. 200 képpel díszített nagy hangszer-katalogus kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. Harmonikáról és harmoniumról külön képes árjegyzék kérésre.